

Tematska konferenca - Priprava na mednarodno mobilnost, Gospodarska zbornica Slovenije, 15.11. 2010

POROČILO

OZADJE KONFERENCE

Tematska konferenca Priprava na mednarodno mobilnost obravnava pomemben del vsakega projekta v programu Vseživljenjsko učenje, pa tudi v drugih evropskih programih, ki vključujejo mobilnosti.

Pri vsaki mobilnosti je v skladu s strateškimi prednostnimi nalogami velik poudarek na kakovosti organizacije mobilnosti. Del organizacijskih aktivnosti so tudi pedagoške, jezikovne in kulturne priprave, dogovori za bivanje v tujini, logistična podpora udeležencem, pa tudi načrt, kako bomo po vrnitvi domov vrednotili pridobljena znanja in jih širili.

Evropska komisija namreč ugotavlja napredek, ki je bil dosežen na področju mobilnosti na evropski ravni, vendar pa hkrati opozarja, da se je treba osredotočiti ne le na količinsko povečanje mobilnosti, ampak predvsem na izboljšanje njene kakovosti.

V skladu s tem je nastala tudi Evropska listina kakovosti za mobilnost (v nadaljevanju Listina), ki poudarja, da so koristi mobilnosti v marsičem odvisne od kakovosti praktičnih dejavnikov, eden izmed njih je tudi priprava na mobilnost. Ljudje in organizacije, udeleženi v mobilnosti, lahko s skrbnim načrtovanjem in ustreznim vrednotenjem zelo izboljšajo kakovost mobilnosti in dosežejo namen, ki ima pozitivne učinke na različnih ravneh.

V Listini je zapisano, da mora vsaka organizacija načrt učenja pripraviti vnaprej, pri tem pa je smiselno poudariti jezikovno pripravo ter nuditi vso podporo udeležencem. Načrt morajo nato potrditi vse organizacije, ki sodelujejo pri mobilnosti, tudi udeleženci. Načrt izobraževanja ali usposabljanja je nujen predvsem pri daljših mobilnostih, koristen pa je tudi pri krajših.

V načrtu so predstavljeni cilji in predvideni rezultati izobraževanja oz. usposabljanja ter način njihove uresničitve in izvajanja. Z vsako večjo spremembo v načrtu učenja bi se morale strinjati vse strani.

Pomembna je tudi obravnava mobilnosti na individualni ravni, ki naj bi čim bolj ustrezala osebni učni poti, usposobljenosti in motivaciji udeležencev. Temu je treba prilagoditi tudi predhodno pripravo udeležencev, prav tako njihovim morebitnim posebnim potrebam.

Pred odhodom je potrebno stremeti k temu, da se rešijo administrativna določila posamezne države in finančna vprašanja, kot na primer glede finančne podpore, ki je na voljo, kdo krije stroške, kako je z zdravstvenim zavarovanjem v državi gostiteljici.

Listna posveča posebno pozornost jezikovnemu vidiku, saj je jezikovno znanje

pomembno za uspešno učenje, medkulturno sporazumevanje in boljše razumevanje kulture države gostiteljice. Udeleženci in njihove organizacije pošiljateljice in gostiteljice morajo ustrezni jezikovni pripravi nameniti posebno pozornost. Vedno, ko je to mogoče, bi moral program mobilnosti vključevati preverjanje jezikovnega znanja pred odhodom in možnost obiskovanja tečajev jezika države gostiteljice, v času mobilnosti pa jezikovno podporo in nasvet.

Del kakovosti v mobilnosti je tudi logistična podpora udeležencem. Sem lahko sodijo informacije in pomoč glede potovanja, zdravstvenega zavarovanja, prijave bivališča in dovoljenja za delo, socialnega varstva, prenosa vladnih štipendij in posojil iz države porekla v državo gostiteljico, namestitve ter vseh drugih praktičnih vidikov, vključno z varnostjo med bivanjem v tujini, kadar je to primerno. Pomembno je tudi mentorstvo udeležencem in priznavanje znanj ter uporaba Europassa.¹

Na koncu listina spregovori še o pomembnem vidiku, ki ga moramo načrtovati že pred mobilnostjo. To so dolžnosti za udeležence, ki jih je smiselno tudi pisno potrditi.

UVOD V TEMATSKO KONFERENCO

Ne glede na to, o kateri akciji programa Vseživljenjsko učenje govorimo, s pripravo na projekt stopamo na pot, ki bo pripeljala h končnim ciljem projekta. Dobra priprava vodi v kvalitetno mobilnost, ki jo dosežemo s premišljenim delovnim načrtom, ki ga poudarja Listina, temu pa sledijo učinkovito širjenje (diseminacija) in vrednotenje (valorizacija) rezultatov projekta.

Evropska unija je skupnost kulturno in jezikovno raznolikih držav, zato želimo s pripravo na mobilnost pokazati na razlike pa tudi podobnosti med njimi. Pripravljalni programi na mobilnost naj bi v udeležencih vzbudili občutljivost za druge in jim odprli pogled v bolj ali manj različne kulture dežel, kamor potujejo. Poznavanje kulture in jezika drugih vsekakor zmanjšuje stereotipne predstave, ki smo jih pridobili skozi življenje ter nam omogočajo, da v druge dežele vstopamo bolj odprti in dovzetni za nove izkušnje. Obratno pa pomanjkanje vedenja lahko pripelje do napačnih zaključkov o kulturi in življenju v državi, kamor potujemo.

Jasno začrtane in zahtevne cilje programa Vseživljenjsko učenje lahko udeleženci mobilnosti dosežajo le s pomočjo dobre priprave. Zato je smiselno tej fazi v izvajanju projekta posvetiti posebno pozornost in predstaviti različne prakse in izkušnje na tem področju, zato je bila temu posvečena tudi letošnja tematska konferenca.

Priprave na mobilnost so del projekta, ki jih žal še pogosto ne jemljemo dovolj resno in smo mobilni, ne da bi se na obisk v drugih kulturah tudi pripravili. Da ne gre tako

¹ Europass je ime za sklop dokumentov, v katerih so zapisana znanja in izkušnje posameznika. Eden izmed dokumentov je tudi Europass mobilnost, v katerem so zapisane praktične izkušnje in znanja, ki jih je posameznik pridobil na mednarodni mobilnosti. Več o pobudi najdete na www.europass.si

zlahka, so povedali uvodni govorniki konference, kot tudi številni izkušeni koordinatorji mednarodnih projektov kasneje v delavnicah. V plodni razpravi, ki je potekala v treh delavnicah, je priprava na mednarodno mobilnost dobila svoje mesto. Opazili smo lahko, da dobre projekte na mnogih šolah in v drugih organizacijah odlikuje prav natančna priprava na mednarodno mobilnost. Načini, kako v organizacijah pripravljajo udeležence, so seveda različni, zato je bila konferenca tudi odlična priložnost, da predvsem novi prijavitelji dobijo idejo in povzetek različnih izkušenj, kako bi pripravo na mobilnost izvedli v svoji organizaciji.

Tematska konferenca se je začela s pozdravom direktorice CMEPIUS-a Maje Mihelič Debeljak, ki je poudarila, da je uspešnost mobilnosti odvisna tudi od priprave nanjo. Izpostavila je namen prve konference, posvečene tej temi in udeležencem želela uspešno izmenjavo izkušenj, osvetlitev primerov dobre prakse in ugotovitev morebitnih dilem, povezanih s pripravo.

Naslednji govorec, dr. Stojan Sorčan, direktor Direktorata za visoko šolstvo z Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, je povedal, da je vizija in Nacionalni program visokega šolstva 2011-2020 odpreti visokošolski prostor za tuje študente. Osredotočil se je predvsem na mobilnost v Slovenijo, za katero pa moramo ustvariti pogoje. Zagotoviti moramo več predavanj v tujih jezikih in se bolj odpreti navzven. To lahko dosežemo z miselnostjo, da znanost ni le slovenska, ampak svetovna.

Od kulturnega šoka do interkulturene senzibilnosti, prof. dr. Darja Zaviršek, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za socialno delo

Osrednje predavanje *Od kulturnega šoka do interkulturene senzibilnosti* je pripravila dr. Darja Zaviršek, ki je predavanje začela z duhovito opazko, da je njena naloga misli predhodnih sogovornikov nekoliko zakomplicirati.

Preprosta in pogosto banalna razmišljanja, da je vsaka mobilnost nekaj lepega, da se vsi radi odpravimo na potovanja in radi srečujemo ljudi, je predavateljica nadgradila in poglobila in tako problematizirala pojem mobilnosti. Skozi predavanje smo lahko spoznali, da mobilnost ne sme biti zgolj prestavljanje naših teles v druge prostore in kulture. Kot je v uvodu v predavanje že opozorila, je mobilnost lahko tudi negativna, pri tem lahko pomislimo na begunce ali na vse tiste, ki so prisiljeni v mobilnost. Pomembno je tudi, da se vprašamo, če je mobilnost omejena le na določene, ozke kroge ljudi kot so mladi, neporočeni...V tej luči se mobilnost prikaže kot privilegij peščice, saj so mobilni predvsem dijaki, študenti, profesorji. Bolj ko mobilnost postaja množična, bolj pomembne postajajo priprave nanjo.

Dr. Darja Zaviršek je želela tudi opozoriti na uveljavljeno predpostavko, da vsaka mobilnost za udeležence pomeni kulturni šok. Vprašanje kulturnega šoka je povezala s konceptom drugačne kulture in drugačnosti, tega pa lahko povežemo tudi z vprašanjem meja. Pogosto poudarjamo, da se s prehajanjem meje srečujemo z drugačnostjo. Tako poudarjamo razlike in ne enakosti, je povedala dr. Zaviršek. Če

pogledamo študente iz različnih držav, so si ti med sabo bolj podobni, kot če bi jih primerjali z delavci iste države. Zato je nujno, da pri pripravi na mobilnost udeležencem omogočimo kontekstualizacijo, saj so kulturne razlike produkt različnih zgodovinskih procesov. Prav zato je priprava na mobilnost še kako pomembna. Pogosto namreč v drugi kulturi vidimo tisto, kar želimo videti, iščemo tisto, kar že poznamo, ter pogosto tudi nimamo potrebnega znanja, vedenja o drugi državi. Dr. Darja Zaviršek je poudarila tudi pomen dekonstrukcije vnaprejšnjih predstav.

Zanimiv je tudi primer t.i. hibridne mobilnosti, ko se fizično prestavimo na drugi konec sveta, s pomočjo sodobne tehnologije (Skype, Facebook, e- pošta...) pa ostajamo doma oziroma v zelo tesnem stiku z domom. V posameznikovi percepciji samega sebe se ne spremeni nič, gre le za prestavitev telesa. Od tod bi se, po besedah dr. Zaviršek, morali prestaviti v smer kritičnega multikulturalizma. Študentom je potrebno priučiti interkulturno občutljivost, kar lahko dosežemo z etnografsko perspektivo, z opazovanjem kulture od spodaj navzgor, brez vnaprej definiranih konceptov.

S kritičnim pogledom na priprave in mobilnost tako spoznamo pomen izkustvenega učenja v novem kontekstu, pridobiti si moramo sposobnost primerjalne perspektive ter gojiti lastno kulturno občutljivost. Dr. Zaviršek je spregovorila še o pomenu zaključka projekta: pomembno je namreč, kaj študenti prinesejo nazaj. Za konec se je predavateljica vrnila k naslovu predavanja in poudarila, da si želi, da udeleženci mobilnosti pridobijo interkulturno senzibilnost.

TEMATSKE DELAVNICE

Po predavanju so se udeleženci razdelili v tri delavnice, ki so jih vodili predstavniki CMEPIUSa. Smiselna razdelitev glede na ciljne skupine udeležencev v mobilnosti je prisotnim omogočala, da si izmenjajo izkušnje in razpravljajo o izzivih priprave. Tokrat ni bilo tako pomembno, v katerem programu Vseživljenjskega učenja so organizacije že sodelovale, ampak predvsem, kako so se pripravile na mobilnost.

1. delavnica : Mobilnost dijakov in učencev

Delavnica se je začela s predstavitvijo nove akcije Individualna mobilnost dijakov v okviru programa Comenius. Akcija je namenjena tistim institucijam, ki sodelujejo ali so že sodelovali v okviru Comenius šolskih partnerstev. Akcija pomeni izmenjavo dijakov in učencev od 14 let naprej, ki lahko odidejo na šolo gostiteljico za obdobje od 3 do 10 mesecev. Glede na to, da bodo v tej akciji zajeti mladi, ki odhajajo na mobilnost posamezno, bo za nosilce tovrstnih projektov priprava še posebej velikega pomena.

O pomenu priprave so nato spregovorili izkušeni koordinatorji ter predstavili primere dobre prakse.

Udeleženci so predstavili, kako pripravljajo dijake na mednarodno mobilnost. Ne glede na akcijo programa Vseživljenjsko učenje, je priprava za to ciljno skupino

vedno skupinska. Predstavniki šol so povedali, da so se skozi leta priprav na mobilnost, naučili, da je potrebno pripravo organizirati po meri udeležencev.

Iz primerov dobre prakse so izstopale šole, ki so skozi bogate izkušnje z mednarodno mobilnostjo, razvile kvaliteten program priprave. Veliko interesa je bilo s strani udeležencev za izvedbo nekajdnevnih taborov, ki so uspešna in pozitivna praksa nekaterih šol že leta. Tako že v fazo priprave uvedejo izkustveno učenje, za dijake pa pomeni tabor ognjeni krst, saj se že tu srečajo z izzivi, ki jih čakajo na mobilnosti: ločitev od doma, samostojna skrb zase, aktivno sodelovanje v programu. Skozi različne aktivnosti dijaki pridobivajo izkušnje v tujem okolju, program vsebuje tako kulturno, psihološko pedagoško in tudi jezikovno pripravo. Tabori namreč vsaj delno potekajo v tujem jeziku.

Predstavniki različnih poklicnih, strokovnih šol ter gimnazij so tudi poudarili, da je nujno v fazo priprave na mednarodno mobilnost vključiti tudi starše. Predvsem tako, da jih dobro informiramo o projektu in jih pridobimo kot partnerje in zaveznike. Pomembna je tudi vključenost mentorjev, pa tudi zunanjih sodelavcev – npr. mentorjev iz podjetij, saj gre za strokovnjake iz gospodarskih panog, s katerimi šola tudi sicer sodeluje v okviru delovne prakse. Ta del prispeva še k strokovni pripravi udeležencev, saj lahko dijake mentorji pripravijo na dejansko prakso v tujini. Zato je še toliko bolj pomembno, da imamo zanesljive partnerje in dobro sestavljen delovni program.

Poleg taborov večinoma priprave potekajo v šolah; te organizirajo krajše jezikovne tečaje, kulturo in značilnosti države pa spoznavajo tudi v okviru rednega pouka. Pogosto morajo udeleženci sestaviti tudi motivacijsko pismo, življenjepis in predstavitev šole ali države.

Glede na bogat program priprave in visoke zahteve do udeležencev, ki morajo biti že v tej fazi aktivni in samoiniciativni, se del izbora zgodi že v teh fazi, saj slabše motivirani dijaki sami odstopijo od mobilnosti.

V delavnici so koordinatorji predstavili tudi nekatera orodja za pomoč pri pripravi na mednarodno mobilnost, ki so rezultat večjih, razvojnih projektov in lahko pridejo v poštev in uporabo tudi pri različnih projektih mobilnosti.

Udeleženci so na koncu razpravljali tudi o dimenziji nepredvidljivih situacij, kot so: višja sila, jezikovne ovire, zaradi katerih se dijaki želijo vrniti, kulturni šok...in poudarili, da vse te nepredvidljive situacije lahko zmanjšamo, če v fazi priprave delujemo preventivno in izberemo kvalitetne partnerje, s katerimi se dogovorimo o vlogah in nalogah v projektu.

2. delavnica: Mobilnost študentov, asistentov, diplomantov in mladih zaposlenih

V tej delavnici so se zbrali udeleženci, povezani z mobilnostjo študentov, asistentov, diplomantov in mladih zaposlenih. Prispevke na delavnici so predstavile različne organizacije, ki so se v okviru svojega delovanja srečale s pripravo na mobilnost. Vsako od organizacij odlikuje posebna - specifična priprava na mobilnost pa naj gre za posameznike, ki prihajajo v Slovenijo ali tiste, ki gredo v tujino. Značilno za to ciljno skupino je, da priprava poteka individualno.

V okviru delavnice so se predstavile tudi organizacije, ki skrbijo za mobilnost zelo ranljive skupine udeležencev, to so brezposelni. Zanje je priprava še toliko bolj pomembna, saj udeleženci pri tem spoznajo lastne sposobnosti, samega sebe in pri tem tudi ovire na poti do uspešne mobilnosti. Seveda je treba prilagoditi pripravo individualnim potrebam vsakega udeleženca. Organizacije imajo tako izdelan način, kako pripravljajo udeležence, kar nato prilagajajo glede na namen mobilnosti in posebnosti posameznikov.

Nekoliko drugače poteka priprava, ko slovenski partnerji sprejemajo udeležence iz tujine. Posebnost te priprave je, da poteka znotraj same mobilnosti, torej takrat, ko so študentje že na izobraževanju ali usposabljanju v tujini. V Sloveniji je že uveljavljeno tutorstvo za tuje študente. Slovenski študenti pomagajo tujim študentom, ki prihajajo v Slovenijo na različnih področjih. Svetujejo jim pri izbiri predmetov, učnem sporazumu, nudijo pomoč pri selitvi v domove, iskanju stanovanja, prijave na oddelku za tujce, nudijo pomoč pri izpitih...Ti tutorji imajo nato prednost pri lastni mobilnosti, pozitivno je, da so skozi pomoč tujim študentom spoznali, s katerimi izzivi se bodo na mobilnostih srečevali sami.

Posebna vrsta priprave je tudi sprejem asistentov² iz tujine (npr. Comenius asistenti). Udeleženci delavnice so poudarili, da v tem primeru ne smemo asistenta prepustiti samega sebi, temveč gre tu za dvojno pripravo: asistent potrebuje kulturno, jezikovno in pedagoško pripravo, spoznati pa mora tudi naš izobraževalni sistem. Drugi del priprave, ki ga tudi ne gre zanemariti pa je priprava celotnega šolskega okolja, osebja in učencev na prihod asistenta iz tujine. Ob tovrstnih pripravah se ponovno izpostavi pomen predanih mentorjev, ki organizirano kakovostni program.

Na delavnici so se predstavile tudi višje strokovna šole, ki v okviru mednarodne mobilnosti svojim študentom omogočajo opravljanje prakse v tujini. Pri tem so poudarili, da je študentom treba ponuditi prave začetne informacije. V sklopu priprave na mobilnost izvajajo tudi delavnice, jezikovno preverjanje in posredujejo praktične napotke. Vse študente seznanijo z obveznostmi in postopki celotne mobilnosti. Vsak posameznik ima mentorja, ki mu sledi v Sloveniji in mentorja, ki mu sledi v tujini. Tudi v tem primeru so udeleženci poudarili pomen kakovostnega partnerstva, saj lahko z zanesljivimi, znanimi partnerji, zelo dobro pripravimo udeležence na konkretno

² študentov pedagoških smeri, ki delujejo kot asistenti v šolah, vrtcih in drugih izobraževalnih ustanovah

študentsko prakso v tujini. Strokovna priprava na mednarodno mobilnost je tako usmerjena v točno določeno prakso.

Ne glede na različne pristope in razlike organizacij se je med razpravo na delavnici pokazala skupna točka, ta je naravnost k posamezniku. Pri vseh pripravah je pomembna želja, pričakovanje, interesna področja posameznika, ki se odpravlja v tujino. Vsak posameznik potrebuje predpripravo za specifično okolje, v katero odhaja in to na strokovni, jezikovni, kulturni, pedagoški in ne nazadnje tudi psihološki ravni.

Usmerjenost k posamezniku pa lahko dosežemo le, če smo zelo fleksibilni, odprti, natančno spremljamo fazo priprave in jo sproti spreminjamo, dopolnjujemo in prilagajamo posameznikom. Že v fazi priprave tako lahko namreč zagotovimo, da bodo primerni udeleženci napoteni na prakso, ki jim ustreza glede na njihovo strokovno usmerjenost. Z dobro organizacijo in poznavanjem udeležencev tako lahko zagotovimo delovno prakso pri zanesljivem partnerju, povezujemo torej udeleženca z delovnim okoljem po njegovi meri, kar je osnova za doseg ciljev v projektu. To pa nam lahko uspe, če smo skozi leta prijav projektov zgradili trdna partnerstva ter odpravljali in dopolnjevali pomanjkljivosti priprav na mednarodno mobilnost.

3. delavnica: mobilnost učiteljev, mentorjev, profesorjev in svetovalcev

Tretja delavnica je združevala primere individualne mobilnosti učnega osebja in strokovnjakov s področja izobraževanja. Zanimivost delavnice je bila velika raznovrstnost med organizacijami udeležencev, saj so udeleženci so na mobilnost odšli v okviru vseh sektorskih programov Vseživljenjskega učenja in tudi preko dotacije programa Slovenski štipendijski sklad (Norveški finančni mehanizem). Udeleženci so bili raznoliki tudi glede vrsto in velikost organizacije, iz katere prihajajo, saj so bili iz osnovnih in srednjih šol, višje strokovne šole, raziskovalne institucije, univerze, splošne knjižnice in gospodarstva.

Za razliko od prvih dveh delavnic, kjer najdemo skupinske priprave na individualno mobilnost, je tu v ospredju individualna priprava na mednarodno mobilnosti. Kljub temu, da je čas mobilnosti zaradi specifične ciljne skupine veliko krajši in lahko traja le nekaj dni, vseeno lahko zasledimo vse elemente v fazi priprave.

Raznolikost udeležencev je pomagala, da se je v delavnici prikazalo veliko različnih vrst priprave ter primere dobre prakse.

Udeleženci so v nadaljevanju razpravljali o posameznih vrstah priprave ter predstavili primere dobre prakse:

Jezikovna priprava omogoča neposreden stik s prebivalstvom ciljne države in pristnejši odnos z gostitelji, večjo uspešnost pri strokovni plati obiska. Zato so zelo dobrodošli uporabni brezplačni portali, ki omogočajo jezikovno in kulturno pripravo pred odhodom na mobilnost.

Kulturna priprava, ob jezikovni, razbija stereotipe in klišeje. Vključuje tako seznanitev z zgodovino države, mesta in kraja obiska in pomeni iskanje stičnih točk med slovensko zgodovino, jezikom in kulturo in zgodovino, kulturo in jezikom ciljne države lahko prebije marsikateri zid, kulturnimi navadami okolja in ne nazadnje tudi z vsakdanjimi navadami ljudi. Na drugi strani so prav vsi udeleženci na gostiteljski instituciji poskrbeli za predstavitev Slovenije, pa tudi predstavitve jezika, kulture, šolskega sistema, zgodovine, svojega kraja oz. mest in institucije, na kateri so zaposlene.

Udeleženci so poudarili, da so se pred odhodom na mobilnost še posebej pripravili in osredotočili na tista področja, ki so bila povezana z vsebino obiska. Strokovne priprave so potekale vzporedno z rednimi delovnimi obveznostmi, velikokrat zvečer po končanem delavniku ali ob koncu tedna.

Povedali so, da dotacije, ki so jih prejeli večinoma niso zadostovale za kritje stroškov mobilnosti v celoti, kaj šele za kritje priprave. Jezikovne priprave so udeleženci nemalokrat krili iz lastnih sredstev, vendar je prevladovalo mnenje, da je v mobilnost, pri kateri gre za poklicno in profesionalno in osebno rast potrebno vložiti tudi del lastnih sredstev.

Pomembna je tudi podpora nadrejenih in vodstva institucije, kjer so zaposlene, podporo domačih in prijateljev ter tudi kolegov na delovnem mestu.

Za ciljno skupino mentorjev je značilno, da se priprave na mednarodno mobilnost lotevajo izredno odgovorno. Gre namreč za odrasle udeležence, ki se zavedajo, da zunaj meja Slovenije zastopajo svoje organizacije in tudi našo državo. Vedo tudi, da si z dobro pripravo in kvalitetno zastopanje lastne stroke, ustvarjajo nova, trdna partnerstva za nove projekte. Ti projekti so kasneje lahko povezani tudi z dijaki ali študenti v njihovih organizacijah, zato je ustvarjanje kvalitetne mreže partnerstev še toliko večjega pomena.

Ob koncu so še dodali, da je bistvenega pomena za mobilnost motivacija posameznika, ki ga ne sme ovirati njegova starost, premostiti pa je potrebno jezikovne ovire, kar pomeni, da se pri željah po novih spoznanjih posameznik ne sme ničesar ustrašiti.

ZAKLJUČKI KONFERENCE

Po koncu dela v delavnicah smo se ponovno zbrali v veliki predavalnici ter ob pomoči poročevalk strnili povzetke v zaključke konference. Ključna misel prve delavnice je bil pomen trdnega partnerstva, v drugi delavnici so poudarili pomen naravnosti k posamezniku, v tretji pa na pomen entuziazma v mednarodnih projektih mobilnosti.

V sklepnih mislih je bilo poudarjeno, da je priprava pomemben element kakovosti mednarodne mobilnosti ter da so današnji primeri dobre prakse pokazali, da mora biti priprava po meri posameznika, v mislih pa moramo imeti tudi potrebe in cilje mednarodne mobilnosti. Na tokratni konferenci smo se osredotočili le na projekte mobilnosti, poznamo pa veliko razvojnih projektov, ki nam s svojimi orodji, ki so jih izdelali za pripravo, lahko pri tem pomagajo.

KLJUČNI POUČENI KONFERENCE

Tematska konferenca je obogatila vedenje udeležencev s področja priprave na mednarodno mobilnost. Izpostavimo le najpomembnejša spoznanja, ki so se oblikovala skozi uvodno predavanje dr. Darje Završek ter razprave v delavnicah:

- cilji programa Vseživljenjsko učenje so zahtevni, zato morajo biti vsi deli projekta dobro pripravljeni, priprava na mobilnost pa je uvod v uspešen projekt
- primere dobre prakse s področja priprave, lahko uporabimo za različne akcije VŽU
- pri pripravi na mobilnost moramo udeležencem omogočiti kontekstualizacijo, saj so kulturne razlike produkt različnih zgodovinskih procesov, pomembna je dekonstrukcija vnaprejšnjih predstav
- včasih velja bolj poudariti podobnosti kot razlike med državami
- praktični napotki koordinatorjev projektov so dragoceni tako za nove prijavitelje kot za izkušene – pomembno je, da imamo jasen načrt priprave
- pri pripravi nam lahko pomagajo orodja, narejena v razvojnih projektih
- pomembne so vse vrste priprave, tako jezikovna, kot tudi kulturna, strokovna in psihološka,
- načine in metode priprave skozi nove projekte nadgrajujemo, spreminjamo, dopolnjujemo in s pomočjo preteklih izkušenj izboljšujemo ter prilagajamo mobilnosti in udeležencem.

Dodamo lahko še, da je konferenca pokazala, da je bila tema dobro izbrana. Prijavitelji v programu Vseživljenjsko učenje se vedno bolj zavedajo, da dober projekt

odlikujejo vsi njegovi deli, s skrbno pripravo pa projektu vdahnemo življenje in vodimo udeležence k ciljem, ki smo si jih začrtali.

Želimo si lahko, da bi predstavljeni primere dobre prakse spodbudili tudi prijavitelje novince ter tiste, ki pripravi ne posvečajo posebnega časa, da pripravijo kvaliteten program prijave. To je v času, ko je Slovenija že dolgoletna prijaviteljica evropskih projektov toliko lažje. Skozi izkušnje koordinatorjev mednarodnih projektov so bili pripravljene kvalitetni programi, natančni postopki in celotna logistika priprave, kar lahko uporabijo tudi drugi in se priprave lotijo sistematično ter odgovorno. Pri tem je pomembno, da organizacije delujejo po vnaprej pripravljenem načrtu mobilnosti ter upoštevajo Listino kakovosti v mobilnosti.

Vsi udeleženci v projektih smo namreč ambasadorji svojih organizacij in ambasadorji naše države. Skupaj z evropskimi organizacijami s kvalitetnimi projekti v vseh njegovih delih, tudi pripravi, tkemo mrežo trdnih partnerstev.

Zapisa: Živa Peljhan, poročevalka konference

Priloga: Program konference